

1) Μεταξύ Ἡπ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Πόντ. (Τραπ.) Τήν. κ.ά. — (Ἑβδομαδ. Τύπ. ἔνθ' ἀν.) — Λεξ. Ἡπίτ.: Ἀναμεσοῦ 'ς σὰ δύο δεινὰ Τραπ. Γύρισε ψηλὰ τὰ κουρασμένα μάτια του πρὸς τ' ἀστεράκια τ' οὐρανοῦ καὶ θέλησε ἀνάμεσό τους ἢ πίσωθ' ἐκείνους νὰ βρῇ ἀποκκούμπι καὶ παρηγοριὰ (Ἑβδομαδ. Τύπ. ἔνθ' ἀν.) Ἀναμεσοῦ μας τιδὲν 'κ' ἐχωρεῖ (μεταξύ μας δὲν χωρεῖ παρεξήγησις) Τραπ. "Οἷος ἔχ' κτ' νὰ θὰ 'ψωθῇ ἕνα βασιλεῖο ἀνάμεσό μας (ὁ ἔχων ζῶα θὰ ἀρθῇ οἰκονομικῶς μεταξύ ἡμῶν) Τήν. || Ἀσμ.

Διδάσκαλε, ἂν ἦσουνε ἐδῶ ἀναμεσόν μας,
ἐμεῖς δὲ θὰ ἐχάναμε τὸ φίλο ἀδελφό μας

Ἡπ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. Ρ στ. 3474 «ἐξ αὐτὴν τὴν συμπεθερίαν ἐπλήθυνεν ἡ ἀγάπη | ἀνάμεσον τοῦ πρίγκιπος κ' ἐκείνου τοῦ δεσπότη» καὶ Μαχαιρ. 1,576 (ἐκδ. RDawkins) «παραῦτα ὁ παμπόνηρος διάβολος ἐπῆρεν μῖσος ἀναμεσόν νύμφης καὶ πεθ-θεράς». β) Μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντων. πρὸς ἀλλήλους, ἐν ἀλλήλοις Ἄνδρ. (Κόρθ.) Δαρδαν. Ἡπ. Θράκ. (Κομοτ. Μάδυτ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ. ἄ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Κύπρ. Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) Ρόδ. Σίφν. Σύμ. Σῦρ. Τήν. Χίος κ. ἄ. — ΔΣολωμ. ἔνθ' ἀν. ΓΒλαχογιάνν. ἔνθ' ἀν. — Λεξ. Ἡπίτ.: Ἐχουνε ἀγάπη ἀνάμεσό τους Κέρκ. Ἐξυλοκοπηθήκανε ἀνάμεσό τους Κεφαλλ. Γιατρεύομαι ἀνάμεσό τους αὐτόθ. Τὰ ἐμοῖρασαν ἀνάμεσόν των Λεξ. Ἡπίτ. Ἐλεγον τὰ παιδιὰ ἀναμεσόν των Χίος Ἐλταν ἀνάμεσο 'ς Δαρδαν. Ἀναμεσόν τως ἐκάμαν ὅ,τι ἐκάμαν Ρόδ. Σήμερα θὰ σμίξωμε ἀνάμεσό μας Κόρθ. Ἀνάμεσό μας ἐπληρώσαμε (ἀναμεταξύ μας κατεβάλομεν τὴν δαπάνην) Σίφν. Ἀναμεσόν μας ἐν ἔχουμε δίποτε Σύμ. Διὸ γειτόνοι ἔχουνε κάποια διαφορὰ ἄναμεσό τους καὶ κοντραστάρουνε Ἀργυρᾶδ. Φτωχοὶ ἀνθρώποι, ἡμεροὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ ἀγαπημένοι ἀνάμεσό τους ΓΒλαχογιάνν. ἔνθ' ἀν. Ἀνάμεσον μουν τιδὲν 'κ' ἔχουμε (δὲν ἔχομε τίποτε, ἦτοι οὐδεμίαν διαφορὰν ἔχομεν) Κερασ. || Ποίημ.

Βγαίνει ἀνάμεσα 'ς τοὺς κρότους | τῶν γενναίων ποῦ
[τὴν παινοῦν
καὶ κοιτοῦνται ἀνάμεσό τους | γιὰ τὸ θαῦμα ποῦ θεωροῦν
ΔΣολωμ. ἔνθ' ἀν. Ἡ σημ. καὶ ἐν κώδικι τοῦ 17ου αἰῶνος ἐν Λαογρ. 9,356 «τὸν πόθον ὁποῦ ἔχομεν ἀνάμεσόν μας».

γ) Μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντων. μου, σου κτλ. καθ' ἑαυτὸν (Ἑβδομ. ἔνθ' ἀν.): Ἐλεγα ἀνάμεσό μου.

2) Ὡς οὐσ. ἀνάμεσο τό, συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις συζύγων, καθ' ἣν συμφωνοῦν οὗτοι, ἵνα ἀνήκη ἐξ ἡμισείας εἰς ἀμφοτέρους ὅ,τι ἀπὸ τοῦ γάμου των καὶ ἐξῆς θὰ ἀποκτήσουν δι' ἀγορᾶς) Τήν.

Πβ. ἀνάμεσα.

ἀναμεσόντας ἐπίρρ. Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀναμεσόν, δι' ὃ ἰδ. ἀνάμεσον, κατὰ τὸ ὄντας (ὄταν). Ἰδ. ΑΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 137.

1) Μεταξύ (α) Τοπικῶς: Ἀναμεσόντας 'ς σὰ δύο δεινὰ. (β) Χρονικῶς: Ἐκεῖ 'ς σὰ ἡμέρας ἀναμεσόντας (κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας). β) Μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντων. πρὸς ἀλλήλους: Κροῦν καὶ παίρ'νε ἀναμεσόντας ἀτουν (μαλώνουν ἀναμεταξύ των). 2) Ἐντός, μέσα: Ὡς αὐτὸ τὴ δουλείαν ἀναμεσόντας ἐγὼ τιδὲν 'κ' ἔχω (ἐγὼ δὲν ἔχω κάμμιναν σχέσιν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν).

Πβ. ἀνάμεσα.

ἀναμεσῶς ἐπίρρ. Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ. Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀναμεσόν-σό, δι' ὃ ἰδ. ἀνάμεσον, κατὰ τὰ εἰς -ῶς.

1) Μεταξύ ἔνθ' ἀν.: Πέρασε ἡ σφαῖρα ἀναμεσῶς τους Μεσσ. Ἀναμεσῶς 'ς τὰ χωράφια αὐτόθ. || Ἀσμ.

Ἀναμεσῶς 'ς τὰ φρύδια σου κυλαιοῦμαι διὸ γαῖδάροι κ' ἦχας ὁ -γ- εἰς τὸ φόρτωμα καὶ ὁ ἄλλος τὸ σομάρι (σκωπτικόν) Κρήτ. 2) Εἰς τὸ μέσον ἔνθ' ἀν.: Ἀσμ.

Δὲν εἶδα τέτοια κωπελλὰ | νὰ 'χῃ μπογιὰ 'ς τὰ χεῖλη,
'ς τὸ μάγουλο ἔλαια | καὶ ἀναμεσῶς 'ς τὸ δέτη
νὰ 'χῃ πορτοκαλῶ

(πέττης = στῆθος) Κρήτ.

Πβ. ἀνάμεσα.

ἀναμεταξύ ἐπίρρ. κοιν. ἀναμεταξύς Κέως Κρήτ. Νάξ.

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. ἀναμεταξύ.

1) Μεταξύ (α) Τοπικῶς κοιν.: Βρέθηκε ἀναμεταξύ τους κάποιος ξένος κοιν. Ἀναμεταξύ 'ς τοῖς πύργοι Ἄνδρ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Κωνστ. Πορφ. Βασίλ. τάξ. 341,19 (ἐκδ. Βόννης) «εἰσφέρει ἀναμεταξύ αὐτῶν τὴν ὄρναν» καὶ Ἀρμενοπ. Ἐξάβ. 830 «ἀναμεταξύ δύο καὶ τριῶν μαρτύρων». (β) Χρονικῶς πολλαχ.: Ἀναμεταξύ Γενάρι καὶ Φλεβάρ. β) Μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντων. πρὸς ἀλλήλους, ἐν ἀλλήλοις κοιν.: Δὲ μιλειοῦνται - τρώγονται - φαγώνονται ἀναμεταξύ τους. Ἀναμεταξύ τους βγάζουν τὰ μάτια τους. Αὐτὰ δὲν γίνονται - δὲν ταιριάζουν ἀναμεταξύ μας. || Φρ. Αὐτὸ ἀναμεταξύ μας ἢ αὐτὸ νὰ μείνῃ ἀναμεταξύ μας (δηλ. νὰ μείνῃ μυστικὸν ἀναμεταξύ μας καὶ νὰ μὴ κοινοποιηθῇ εἰς ἄλλους). 2) Οὐσ., τὸ μεσολαβοῦν χρονικὸν διάστημα κοιν.: Ὡς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ (κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον).

Πβ. ἀνάμεσα.

ἀναμετρῶ Κέρκ. Πελοπν. (Δημητσάν.) κ.ά. — ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 41 ΑΜαγγανάρ. ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ. 208

Τὸ ἀρχ. ἀναμετρῶ.

1) Ὑπολογίζω τι καλῶς Πελοπν. (Δημητσάν.) κ.ά. — ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἀν. ΑΜαγγανάρ. ἔνθ' ἀν.: Καὶ ὅλη μου τὴν ὁρμὴν τὴν μάζωνα καὶ τὴν ἀναμετροῦσα γιὰ νὰ χυθῶ ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἀν. || Παροιμ. Ἐδινε κριθῖνο ψωμί καὶ τὸ ἀναμετροῦσε (ἐπὶ ἀστοργίας μητρειᾶς πρὸς τὴν προγονὴν) Δημητσάν. || Ποίημ.

Ἡ ἀνάγκη μᾶς καλεῖ νὰ ξαποστάσουμε,
συντροφισσα, γιὰ μιὰ στιγμὴ μονάχα
καὶ θὰ 'ναι λογικὸ ν' ἀναμετρήσουμε
πόσος ἀκόμα δρόμος μένει τάχα

ΑΜαγγανάρ. ἔνθ' ἀν. 2) Μέσ. σκέπτομαι, συλλογίζομαι Κέρκ.: Ἐστάθηκε μιὰ στιγμὴ σιωπηλὸς καὶ ἀναμετρεῖτόν τι ἔπρεπε νὰ κάμῃ (ἐκ διηγ.).

ἀναμιγῆ ἢ, Δ.Κρήτ. ἀνεμιγῆ Α.Κρήτ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀναμιγῆ ἐκ τοῦ ρ. ἀναμίγω. Διὰ τὸν ὅμοιον σχηματισμὸν πβ. ἀναλάμπω - ἀναλάμπῃ, καίω - κάηκα - καῆ κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 9 (1913) 19.

Ἦχος ἐλαφρὸς, θόρυβος: Ἐπῆγα γὰρ καὶ φρουκάστηκα, μὰ δὲν ἀκούεται ἀνεμιγῆ. || Φρ. Ἀνεμιγῆ δὲν ἐπῆρα (δὲν ἐνόησα, δὲν ἔμαθα τίποτε). Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. 1,264 (ἐκδ. RDawkins) «ἐγροίχην ὁ ρῆγας τὴν ἀναμιγῆν καὶ ἐσηκώθην ἀπὸ τὸ κρεββάτιν καὶ λαλεῖ, ποῖγοι εἶναι τοῦτοι ὅπου ἦλθαν».

ἀναμιγίζω Δ.Κρήτ. ἀνεμιγίζω Α.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀναμιγῆ. Ἡ λ. καὶ ἐν Ἐρωφίλ. πρᾶξ. Ε στ. 14 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) «ποιὸς κλαίει ἐδῶ, ποιὸς θρήνηται, ποιὸς εἶν' ἀπὸν γεμίζει | τοῦτο τὸ σπῖτι κλάματα καὶ ὅλο τ' ἀναμιγίζει».

